

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 15. ožujak 2020.* [\[Multimedia\]](#)

Krist je izvor žive vode

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U Milanu upravo u ovim trenucima završava misa koju nadbiskup slavi u Poliklinici za bolesnike, liječnike, medicinske sestre i tehničare te volontere. Nadbiskup je blizak svome narodu i blizak je također Bogu u molitvi. Sjećam se fotografije od prošloga tjedna: on sâm na krovu katedrale u molitvi Majci Božjoj. Htio bih također zahvaliti svim svećenicima na njihovoj kreativnosti. Iz Lombardije stiže mnogo vijesti o toj kreativnosti. Istina je, Lombardija je jako pogođena. Svećenici su iznašli bezbroj načina da budu blizu svome narodu kako se puk ne bi osjećao napuštenim; to su svećenici koje resi apostolski žar, koji su dobro razumjeli da se u doba pandemije ne smije biti „don Abbondio“ (na tal. igra riječi; izraz „Abbondio“ dolazi od glagola *abbondare* = napustiti, ostaviti, *nap. pr.*). Velika vam hvala svećenici.

Evandeoski odlomak ove nedjelje, treće korizme, predstavlja Isusov susret sa Samarijankom (usp. *Iv* 4, 5-42). On je na putu sa svojim učenicima i oni se zaustavljaju kod jednoga zdenca u Samariji. Samarijance su Židovi smatrali hereticima i veoma su ih prezirali, kao građane drugog reda. Isus je umoran, žedan je. Dolazi neka žena po vodu i on je pita: „Daj mi piti!“ (r. 7). Tako, rušeći svaku barijeru, započinje dijalog u kojem otkriva toj ženi *misterij žive vode*, odnosno Duha Svetoga, Božji dar. Zapravo, na reakciju iznenađene žene, Isus odgovara: „Kad bi znala dar Božji i tko je onaj koji ti veli: ‘Daj mi piti’, ti bi u njega zaiskala i on bi ti dao vode žive“ (r. 10).

U središtu ovog dijaloga je *voda*. S jedne strane, voda kao bitan element za život koji taži tjelesnu žeđ i podržava život, a s druge, voda kao simbol Božje milosti, koja daje vječni život. U biblijskoj tradiciji Bog je izvor žive vode – tako se kaže u psalmima, kod prorokâ –: udaljavanje od Boga, tog izvora žive vode, i njegova Zakona povlači za sobom najgoru sušu. To je iskustvo Izraelskog naroda u pustinji. Na dugom putu prema slobodi on je, mučen žeđu, protestirao protiv Mojsija i protiv Boga jer nema vode. Tada je, po Božjoj volji, Mojsije izveo vodu iz stijene kao znak Božje providnosti koja prati njegov narod i daje mu život (usp. *Izl* 17, 1-7).

A apostol Pavao tumači tu stijenu kao simbol Krista. Tako će reći: „A stijena je Krist“ (usp. 1 Kor 10, 4). Tajanstven je lik njegove prisutnosti usred putujućeg Božjeg naroda. Krist je, naime, Hram iz kojeg, prema viđenju prorokâ, izvire Duh Sveti, to jest živa voda koja čisti i daje život. Onaj koji žeda za spasenjem može slobodno crpsti iz Isusa, a Duh Sveti će u njemu ili njoj postati izvorom punog i vječnog života. Obećanje žive vode koje je Isus dao Samarijanki postalo je stvarnost na njegovoj Pashi: iz njegova probodena boka potekli su „krv i voda“ (Iv 19, 34). Krist, žrtvovani i uskrsli Jaganjac, vrelo je iz kojeg izvire Duh Sveti koji oprašta grijeha i ponovno rađa na novi život.

Ovaj je dar ujedno i izvor svjedočenja. Poput Samarijanke, svaki onaj koji susretne Isusa živog osjeća potrebu da drugima govori o tome tako da svi prispiju tome da priznaju da je Isus „uistinu Spasitelj svijeta“ (Iv 4, 42), kako su kasnije rekli sunarodnjaci te žene. I mi, rođeni na novi život po krštenju, pozvani smo svjedočiti život i nadu koji su u nama. Ako naše traženje i naša žeđ pronađu u Kristu potpuno zadovoljenje, pokazat ćemo da spasenje nije u „stvarima“ ovoga svijeta, koje u konačnici stvaraju sušu, nego u Onome koji nas je ljubio i koji nas uvijek ljubi, a to je Isus, naš Spasitelj, živa voda koju nam On nudi.

Neka nam Presveta Marija pomogne gajiti želju za Kristom, izvorom žive vode, jedinom koji može utažiti žeđ za životom i ljubav

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

Ovih je dana Trg Svetoga Petra zatvoren, zato svoj pozdrav upućujem izravno vama koji ste povezani putem sredstava komunikacije.

U ovoj situaciji pandemije, u kojoj se nalazimo manje ili više izolirani, pozvani smo ponovno otkriti i dublje upoznati vrijednost zajedništva koje ujedinjuje sve članove Crkve. Ujedinjeni s Kristom nismo nikad sami, nego tvorimo jedno tijelo, kojem je On glava. To je zajedništvo koje se hrani molitvom, ali i duhovnim zajedništvom u euharistiji, što je čin koji se toplo preporučuje kada nije moguće primiti sakrament. To kažem svima, posebno osobama koje žive sami.

Još jednom izražavam svoju blizinu svim bolesnima i onima koji se o njima brinu, jednako kao i mnogim djelatnicima i volonterima koji pomažu onima koji ne smiju izlaziti iz kuće, te onima koji izlaze ususret potrebama najsiromašnijih i beskućnika.

Velika vam hvala za sav trud koji svaki od vas ulaže u pružanju pomoći u ovom vrlo teškom vremenu. Neka vas Gospodin blagoslovi, a Majka Božja čuva; i molim vas ne zaboravite moliti za mene. Ugodnu vam nedjelju želim i dobar tek! Hvala.

©Copyright - Libreria Editrice Vaticana